

Věc C-190/24

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

7. března 2024

Předkládající soud:

Conseil d'État (Francie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

6. března 2024

Žalobkyně:

Coyote System

Žalovaný:

Ministre de l'Intérieur et des outre-mer

Premier ministre

Předmět a údaje o sporu

- 1 Společnost Coyote System se obrátila na Conseil d'État (Státní rada, Francie) se žalobou pro překročení pravomoci směřující ke zrušení décret n° 2021–468 du 19 avril 2021 portant application de l'article L. 130–11 du code de la route [nařízení č. 2021–468 ze dne 19. dubna 2021, kterým se provádí článek L. 130–11 zákoníku silničního provozu], (dále jen „napadené nařízení“).
- 2 Článek L. 130–11 zákoníku silničního provozu byl vložen na základě loi du 24 décembre 2019 d'orientation des mobilités (zákon ze dne 24. prosince 2019 o orientaci mobility). Cílem tohoto zákona bylo pro účely veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti předcházet vyhýbání se některým silničním kontrolám kvůli využití elektronických služeb podpory řízení nebo navigačních služeb prostřednictvím geolokalizace, které umožňují předjímat silniční kontrolu a případně jí uniknout.

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

- 3 V článku 1 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu na vnitřním trhu (dále jen „směrnice 2000/31“), je stanoveno, že:

„1. Cílem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu tím, že zajistí volný pohyb služeb informační společnosti mezi členskými státy.

2. Je-li to pro dosažení cíle uvedeného v odstavci 1 potřebné, dbá tato směrnice o sblížení některých vnitrostátních ustanovení platných pro služby informační společnosti, která se týkají vnitřního trhu, usazování poskytovatelů služeb, obchodních sdělení, elektronických smluv, odpovědnosti zprostředkovatelů, kodexů chování, mimosoudního urovnávání sporů, soudních postupů a spolupráce mezi členskými státy.“

- 4 V článku 2 písm. h) bodu i) téže směrnice je stanoveno, že:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

h) „koordinovanou oblastí“ požadavky stanovené právními řády členských států pro poskytovatele služeb informační společnosti nebo pro služby informační společnosti, bez ohledu na to, zda mají obecnou povahu či zda byly pro ně zvláště určeny.

i) koordinovaná oblast souvisí s požadavky, které má poskytovatel služeb plnit a které se týkají:

– přístupu k činnosti služby informační společnosti, např. požadavky na kvalifikaci, povolení nebo oznámení,

– výkonu činnosti služby informační společnosti, např. požadavky na chování poskytovatele služby, kvalitu nebo obsah služby včetně požadavků na reklamu a smlouvy nebo na odpovědnost poskytovatele služby.“

- 5 V článku 3 téže směrnice je stanoveno, že:

„1. Každý členský stát dbá, aby služby informační společnosti poskytované poskytovatelem usazeným na jeho území dodržovaly platné vnitrostátní předpisy z příslušné koordinované oblasti.

2. Členské státy nemohou z důvodů spadajících do koordinované oblasti omezovat volný pohyb služeb informační společnosti z jiného členského státu.

[...]

4. Členské státy mohou pro určitou službu informační společnosti přijmout opatření odchylovající se od odstavce 2, jsou-li splněny níže uvedené podmínky:

a) opatření jsou:

i) nezbytná z jednoho z níže uvedených důvodů:

- veřejný pořádek, zejména předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání v trestní oblasti, zejména ochrana mladistvých a boj proti podněcování k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, víry nebo národnosti a proti útokům na lidskou důstojnost,
- ochrana veřejného zdraví,
- veřejná bezpečnost včetně ochrany vnitrostátní bezpečnosti a obrany,
- ochrana spotřebitelů včetně investorů;

ii) přijata vůči určité službě informační společnosti, která poškozuje cíle uvedené v bodu i) nebo která představuje závažné a podstatné ohrožení těchto cílů;

iii) úměrná těmto cílům;

b) členský stát předběžně a[,] aniž je dotčeno soudní řízení včetně předběžného řízení a kroků uskutečněných v rámci trestního vyšetřování:

- požádá členský stát uvedený v odstavci 1 o přijetí opatření, a tento stát je nepřijme nebo jsou jeho opatření nedostatečná,
- oznámí Komisi a členskému státu uvedenému v odstavci 1 svůj záměr přijmout tato opatření.

[...]"

6 V článku 14 odst. 3 směrnice 2000/31, který je použitelný v případě poskytování služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby, je stanoveno, že:

„3. Tímto článkem není dotčena možnost soudního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členských států, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel, ani možnost členských států zavést postupy, které umožní odstranění nebo znemožní přístup k informacím.“

7 V článku 15 odst. 1 směrnice 2000/31 je stanoveno, že:

„1. Členské státy neukládají poskytovatelům služeb uvedených v člácích 12, 13 a 14 obecnou povinnost dohlížet na jimi přenášené nebo ukládané informace nebo obecnou povinnost aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní činnost.“

- 8 V bodu 26 odůvodnění směrnice 2000/31 je uvedeno, že:

„Členské státy mohou v souladu s podmínkami vymezenými v této směrnici uplatňovat své vnitrostátní předpisy trestního práva a trestního řízení, aby mohla být přijata veškerá opatření pro vyšetřování a další nezbytná opatření pro odhalování a stíhání trestných činů, aniž by tato opatření bylo nezbytné oznamovat Komisi..“

- 9 V bodu 47 jejího odůvodnění je uvedeno, že:

„Zákaz ukládat poskytovatelům služeb povinnost dohledu uložený členskými státy platí pouze pro povinnosti obecné povahy. Zákaz se netýká povinnosti dohledu ve zvláštních případech, a zejména nebrání rozhodnutím vnitrostátních orgánů přijímaným v souladu s vnitrostátními předpisy.“

- 10 V bodu 48 jejího odůvodnění je dále uvedeno, že:

„Touto směrnicí není nijak dotčena možnost členských států požadovat od poskytovatelů služeb ukládajících informace poskytované příjemcům jejich služeb, aby jednali se zabezpečením, které lze od nich rozumně vyžadovat a které je vymezeno ve vnitrostátních právních předpisech, s cílem odhalit některé druhy protiprávní činnosti a zamezit jim.“

Uplatňovaná vnitrostátní ustanovení

- 11 Článek L. 130–11 zákoníku silničního provozu zavádí režim, podle něhož lze zakázat provozovatelům elektronické služby podpory řízení nebo navigační služby prostřednictvím geolokalizace, aby se pomocí této služby dále šířily informace předané uživateli této služby, které se týkají některých silničních kontrol, pokud může toto další šíření umožnit ostatním uživatelům, aby se těmito silničními kontrolami vyhnuli. Dotčené silniční kontroly jsou uvedeny taxativně a týkají se důvodů, které souvisí nejen s bezpečností silničního provozu, nýbrž i s úkony kriminální policie, probíhající pátrání po pachatelích závažných trestných činů.
- 12 Článek L. 130–12 zákoníku silničního provozu stanoví sankce použitelné v případě porušení povinností spojených se zákazem dalšího šíření.
- 13 Nařízení č. 2021–468 ze dne 19. dubna 2021 (napadené nařízení) stanoví náležitosti provádění článku L. 130–11 zákoníku silničního provozu, a to zejména pokud jde o vymezení pozemních komunikací nebo částí pozemních komunikací, které jsou zákazem dotčeny, náležitosti komunikace s provozovatelem elektronické služby podpory řízení nebo navigační služby prostřednictvím geolokalizace pro účely uplatnění tohoto zákazu, jakož i opatření, která mají zajistit důvěrnost informací předaných těmito provozovatelům.

Argumenty účastníků řízení

A. Coyote System

- 14 Společnost Coyote System tvrdí, že režim zákazu dalšího šíření, jak je upřesněn napadeným nařízením, je v rozporu s cíli směrnice 2000/31. Uvedená společnost tvrdí, že napadené nařízení porušuje směrnici 2000/31, neboť předně uvedenému nařízením nepředcházela postup stanovený v článku 3 této směrnice a provozovatelům usazeným mimo Francii ukládá pravidla, která omezují jejich svobodu poskytování služeb v rozporu s tímto článkem, a dále tím, že jim ukládá obecnou povinnost dohledu nad jimi přenášenými informacemi, která je v rozporu s článkem 15 téže směrnice.

B. *Ministre de l'Intérieur et des outre-mer* (Ministr vnitra a pro zámořská území, Francie)

- 15 Ministr vnitra a pro zámořská území navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta. Tvrdí, že vznesené důvody nejsou opodstatněné.

Odůvodnění předložení předběžných otázek

- 16 V rozsudku ze dne 9. listopadu 2023, *Google Ireland a další* (C-376/22, EU:C:2023:835), měl Soudní dvůr v bodech 42 až 44 uvedeného rozsudku za to, že „[s]měrnice 2000/31 spočívá [...] na uplatňování zásad dohledu v členském státě původu a vzájemného uznávání, takže v rámci koordinované oblasti definované v čl. 2 písm. h) této směrnice jsou služby informační společnosti regulovány pouze v členském státě, na jehož území jsou usazeni poskytovatelé těchto služeb“, aby z toho vyvodil, že „[v] důsledku toho přísluší každému členskému státu jakožto členskému státu původu služeb informační společnosti regulovat tyto služby, a z tohoto titulu chránit cíle obecného zájmu uvedené v čl. 3 odst. 4 písm. a) bodě i) směrnice 2000/31“ a že „[k]romě toho v souladu se zásadou vzájemného uznávání přísluší každému členskému státu, jakožto členskému státu určení služeb informační společnosti, aby neomezoval volný pohyb těchto služeb tím, že bude vyžadovat splnění dodatečných povinností spadajících do koordinované oblasti, které přijal“. Z těchto důvodů Soudní dvůr v bodu 60 rozhodl, že „čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/31/ES [...] musí být vykládán v tom smyslu, že obecná a abstraktní opatření týkající se obecně popsané kategorie určitých služeb informační společnosti, která se použijí bez rozdílu na každého poskytovatele této kategorie služeb, nespádají pod pojem ‚opatření přijatá vůči určité službě informační společnosti‘ ve smyslu tohoto ustanovení“.
- 17 Odpověď na důvody uplatněné společností Coyote System závisí na odpovědích, které je třeba dát na předběžné otázky položené níže. Conseil d'État (Státní rada) upřesňuje, že tyto otázky, které jsou rozhodující pro vyřešení sporu, který má rozhodnout, představují závažný problém..

Předběžné otázky

18 Conseil d'État (Státní rada, Francie) rozhodla o přerušení řízení o žalobě společnosti Coyote System až do okamžiku, než Soudní dvůr Evropské unie rozhodne o následujících otázkách:

a) Musí být zákaz uložený provozovatelům elektronické služby podpory řízení nebo navigační služby prostřednictvím geolokalizace pomocí této služby dále šířit jakoukoli zprávu nebo informaci pocházející od uživatelů, který může umožnit ostatním uživatelům, aby se vyhnuli některým silničním kontrolám, považován za součást „koordinované oblasti“, jak je zakotvena směrnicí 2000/31/ES, přestože ač se sice týká výkonu činnosti služby informační společnosti, jelikož se vztahuje k chování poskytovatele služby, kvalitě nebo obsahu služby, netýká se nicméně usazování poskytovatelů, ani obchodních sdělení, ani smluv uzavíraných elektronickou cestou, ani odpovědnosti zprostředkovatelů, ani kodexů chování, ani mimosoudního urovnávání sporů, ani soudních postupů a spolupráce mezi členskými státy a netýká se tedy žádné z oblastí upravených harmonizačními ustanoveními její kapitoly II?

b) Spadá zákaz dalšího šíření, jehož účelem je zabránit zejména tomu, aby se osoby, po kterých se pátrá pro zločiny nebo přečiny, nebo osoby, které představují hrozbu pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, nemohly vyhýbat silničním kontrolám, do působnosti požadavků na výkon činnosti služby informační společnosti, který by členský stát nemohl uložit poskytovatelům z jiného členského státu, i když bod 26 odůvodnění směrnice upřesňuje, že směrnice nezbavuje členské státy možnosti uplatňovat své vnitrostátní předpisy trestního práva a trestního řízení, aby mohla být přijata veškerá opatření pro vyšetřování a další nezbytná opatření pro odhalování a stíhání trestných činů?

c) Musí být článek 15 směrnice 2000/31/ES, který zakazuje, aby byla poskytovatelům služeb, na které uvedený článek dopadá, s výjimkou povinností použitelných na jeden zvláštní případ, uložena obecná povinnost v oblasti dohledu, vykládán v tom smyslu, že brání použití režimu, který pouze stanoví, že provozovatelům elektronické služby podpory řízení nebo navigační služby prostřednictvím geolokalizace může být uloženo, aby v rámci této služby dále aktuálně nešířili některé kategorie zpráv nebo informací, aniž by provozovatel musel být z tohoto důvodu seznámen s jejich obsahem?